

Motion og bevægelse

i skolen

Motion og bevægelse i skolen

Een Time Dagligen

Allerede i den første skolelov i Danmark fra 1814 var det intentionen, at eleverne skulle bevæge sig "Een Time Dagligen". Med indførelsen af den nye skolereform ser det ud til at blive en realitet med præcis 200 års forsinkelse. Denne kuriositet er nok ikke tænkt som en særlig fødselsdagsgave til skolen eller eleverne, selvom vi er nogle der vil tage imod det som sådan.

Ret skal være ret. En time er blevet til 45 minutter, men effektivisering er jo også en del af tidens trend. At børn har godt af at bevæge sig, er under alle omstændigheder ingen ny tanke, men hvorfor er det lige nu, at det skal implementeres? Hvad ved vi fra forskningen om sammenhængen mellem motion, bevægelse, idræt, sundhed, læring og motivation? Hvilke erfaringer har skoler, lærere og pædagoger som i en årrække har arbejdet med bevægelse som en større del af skolehverdagen? Hvordan kan vi didaktisk gribe den ny udfordring an?

Det er spørgsmål som disse vi forsøger at besvare. De indbudte skribenter reflekterer fra hvert deres perspektiv over spørgsmål som hvorfor, hvad, hvem og hvordan. Fælles for artiklerne er et ønske om at inspirere skolens aktører til at tænke nyt og anderledes omkring bevægelse i skolens hverdag og dermed bidrage til de didaktiske overvejelser som er i fuld gang på skolerne i disse måneder.

I 1814 indeholdt loven den lille, men helt afgørende modifikation, at gymnastik kun var obligatorisk, hvor der var kvalificerede lærere. I 2014 vil intentionen om næsten Een Time Dagligen formentlig også støde på udfordringer – både af praktisk karakter og i bestræbelsen på at sikre tilstrækkelig kvalitet i motions- og bevægelsesaktiviteterne.

Når man kigger rundt i det danske skolelandskab, er der mange eksempler på systematisk arbejde med mere bevægelse i skolen – både i fagene, i frikvarterne, i idrætstimerne og i børnenes fri tid, ligesom der er skoler der gennem flere år har samarbejdet med det lokale foreningsliv. Der er således masser af erfaringer at trække på og lade sig inspirere af. Vi er glade for at kunne præsentere en lille flig af den allerede eksisterende mangfoldige praksis.

Artiklerne tager fat på temaer som lærer- og pædagogroller, skole-forenings samarbejde, ledelsesudfordringer, læringsforståelser, dannelse, sundhedsbegreber og meget andet. Men først får undervisningsministeren lov til at give reformen et par ekstra ord med på vejen.

God læselyst

**Jens-Ole Jensen,
Lone Wiegaard
og Orla Nielsen, redaktør**

Nr. 1/2014:
Motion og bevægelse i skolen

Udgiver:

VIA University College
Videreuddannelse og
Kompetenceudvikling

Ekspedition:

Liv i Skolen
VIA
Hedeager 2
8200 Aarhus N
Tlf. 87 55 19 00

Redaktion:

Orla Nielsen
Lone Wiegaard
Jens-Ole Jensen

Ansvarshavende:

Poul Erik Philipsen

Layout:

Lene Hansen

Tryk:

Bording

ISSN:

1398-2613

Deadline for stof til nr. 2/2014:

Den 1. april 2014

Priser:

Abonnement 2014	325 kr.
2 abonnementer	525 kr.
3 abonnementer	725 kr.
Enkeltnumre før 2013	95 kr.
En årgang 2001-2012	300 kr.

Studerende: 25 % rabat

Klassesæt (skoler og studerende):

Ved 15 stk. enkeltnumre 30 % rabat

Priserne er inkl. moms og ekskl. forsendelse

Henvendelse:

Beritt Winnie Nielsen, bwn@viauc.dk , tlf. 8755 0909

Læs om Liv i Skolen på www.liviskolen.dk

Her kan du også se, hvilke temaer, der er udgivet numre om.

INDHOLD

6 Fra boldspil til bogstavjagt – bevægelse i folkeskolen

Bevægelse og motion skal være en af drivkræfterne bag at skabe en ny skole og skal derfor bruges mere målrettet i tilrettelæggelsen af skoledagen. Det er derfor, vi i forbindelse med folkeskolereformen nu sikrer, at alle elever fremover skal bevæge sig i gennemsnit 45 minutter om dagen..

Af Christine Antorini, undervisningsminister

12 Motion og bevægelse i skolen styrker de boglige fag

Målet med motion og bevægelse er at fremme elevernes sundhed og understøtte motivation og læring i skolens fag. Det betyder, at bevægelse ikke længere primært er en del af kultur- og fritidslivet i idrætsforeningerne eller som faget idræt i skolen.

Af Jens-Ole Jensen, lektor

18 Læring i bevægelse

Hvis der fx i matematik arbejdes med "plus", så skal børnene selvfølgelig også ud og hoppe plusstykker og "10'er venner" i taltavler og på tallinjer, de skal lege "fluesmækkerleg" og se hvem der først smækker det rigtige resultat med fluesmækkeren.

Af Pernille Bruun Laustsen og Rikke Thisgaard, lærere

18 Mestringer og udtryk er drivkræfter

Mestringer – at kunne jonglere med bolden i luften 100 gange med forskellige kropsdele uden at bolden rører jorden på noget tidspunkt – er en kendt teknisk færdighed i fodboldkredse. Men her har den en vigtig pædagogisk pointe.

Af Jan Thomsen, lektor

22 Ny viden giver svar, men også anledning til at stille spørgsmål

Motion og bevægelse har en positiv betydning i forhold til bl.a. selvværd og det kan reducere mobning, men fokuseringen på sundhed og kognition kan betyde mindre opmærksomhed på de værdier i idræt, motion og bevægelse, som er vanskeligere at måle.

Af Henrik Taarsted Jørgensen, lektor

22 Tag kroppen med ...

Når fysisk aktivitet integreres i undervisningen, har det en positiv betydning for elevernes koncentrationsevne og kognitive funktioner og får dermed betydning for deres indlæringsevne. Undersøgelser har vist, at betydningen er størst for de elever, som har flest faglige udfordringer.

Af Susanne Storm, lektor

28 ► **Bevægelse for sundheden på flere måder**
Kropslig bevægelse påvirker hele barnet. Derfor skal man have blik for at børn tiltrækkes og påvirkes forskelligt af forskellige aktivitetsformer, og ønsker man at fremme sundheden på både kort og lang sigt, skal man tage sigte mod at kunne styrke alle børns oplevelse af mestring og mening i aktiviteterne.

Af Lone Wiegaard, lektor

33 ► **Foreningernes erfaringer med idræt skal ind i skolen**

Idrætsforeninger er optaget af færdigheder, mestring og det konstante fokus på progression. Det kan eksempelvis være gradueringsystemerne i kampsport eller en håndboldstræners arbejde med at optimere holdets tekniske og taktiske færdigheder.

Af Søren Ørgaard, playmaker

33 ► **Bevægelsesglæde og idrætsglæde – to variationer af fysisk undervisning**

Ved at øge deltagelsen vil elevernes bevægelsesfærdigheder blive bedre, og mulighederne for at gennemføre idrætsfaget og ungdomsuddannelsen forstærkes. Samtidig var det et mål at inspirere til varig fysisk aktivitet gennem idrætsfaget.

Af Steffen Tangen og Birgitte Nordahl Husebye, lektorer

38 ► **Fokus på arbejdet med de idrætsusikre elever**

Mange klassiske idrætsaktiviteter fungerer bedst for de elever der i forvejen er dygtige og det er derfor meget vigtigt, at lærerne sammen med eleverne går ind og justerer spillet sådan, at enkelte elever ikke kan dominere spillet.

Af Jesper von Seelen, lektor

49 ► **Børne- og voksenstyrede aktiviteter har forskellige kvaliteter**

Incitamentet er, at alle børn deltager, hvilket er en udfordring der kan tilgås på forskellige vis. Dels ved at præsentere en bred palet af aktiviteter, der formodes at træffe flest mulige børns interesse og kompetence, dels ved at justere de konkrete aktiviteter i nuet, så de fungerer inkluderende.

Af Morten Melgaard Madsen, pædagogisk leder

49 ► **Retten til tant, fjas og dovenskab!**

Vi bliver gennem de kropslige øvelser opmærksomme på, at vi er til stede: Som subjekter i et fællesskab! Det skaber nærvær, og forhåbentlig er det også med til at skabe grobund for livsmod og livsglæde.

Af Lise Andersen Trénel, lektor

53 ► **Verdens vildeste folkeskole**

Med et øget timetal og krav til motion og bevægelse får ledere, lærere, pædagoger, idrætsforeninger og kommunale forvaltninger behov for at forholde sig til klassiske spørgsmål som hvorfor, hvordan, hvad og hvem gør dette eller hint.

Af Thomas Piaster, lektor

58 ► **ALLE børn skal have lyst til at bevæge sig**

Hvis ALLE skal deltage aktivt, så kræver det forudsigelighed og fast struktur samt at der i gruppen af elever er plads til mangfoldigheden. Desuden kræver det, at underviseren er faglig dygtig og at teamsamarbejdet omkring en gruppe elever er vel fungerende.

Af Birgit Flygstrup og Jette Selmer, lærere

65 ► **Løft fagligheden med fysisk aktivitet**

Den fysiske aktivitet har den virkning, at den får hjernen til at frigive stoffer, som stimulerer hjernecellerne og får forbindelserne mellem dem til at vokse og blive stærkere. Så et kort break fra undervisningen øger faktisk deres evne til at huske og lære nyt, når de bagefter skal tilbage til undervisningen ved tavlen.

Af Signe Bache og Lise Sohl Jeppesen, Dansk Skoleidræt

70 ► **Bevægelse i skolen stiller store krav til ledelsen**

Samarbejdet mellem skole, institution og forening kan øges, hvis lærere, pædagoger og foreningsledere tager initiativet og omsætter ideerne til praksis. Men disse handlinger vil grundlæggende ikke ændre på forholdene, sådan som skolereformens intentioner foreskriver.

Af Anders Halling & Christian Engell, Uddannelsesprojektører

74 ► **Idræt som prøvafag er mere end boldspil**

Som prøvafag får idræt på papiret samme værdi som andre prøvafag, og en økonomisk prioritering af eksamensforberedelse eller faciliteter og udstyr kan derudfra være lige så velbegrunderet til idrætsfaget, som en økonomisk prioritering af eksamensforberedelser og nye remedier til eksempelvis fysik.

Af Anette Bloch, stud. Cand. Pæd. soc.

Motion og bevægelse i skolen

styrker de boglige fag

Af Jens-Ole Jensen, lektor

Bevægelsesskoler

Fra næste skoleår skal alle skoler indføre tre ugentlige timer i motion og bevægelse som et nyt undervisningsunderstøttende aktivitetsfelt i tillæg til de eksisterende to ugentlige idrætstimer. Alle har en intuitiv forståelse af, hvad motion og bevægelse er, men inden det rulles ud i stor skala, kan det være frugtbart at se nærmere på nogle af de diskurser der dominerer feltet. Målet hermed er, at disse refleksioner kan bidrage til mere varierede og kvalificerede aktivitetsvalg og praksisformer. For at nærme sig en mere nuanceret forståelse skal vi ikke blot analysere betydningen af motion og bevægelse, men også se på familiære begreber som fysisk aktivitet, idræt og sport. I analyserne trækkes der på historiske, etymologiske og diskursive tilgange.

I forhold til de fleste af skolens opgaver, som er organiseret i fag med detaljerede mål- og læringsbeskrivelser, er motion og bevægelse overraskende (?) ubeskrevet. Tilsyneladende har politikerne ikke været optaget af, hvordan børnene bevæger sig, men ønsker primært at sikre sig, at de bevæger sig minimum 45 minutter om dagen i gennemsnit. Denne kvantitative måde at forholde sig til motion og bevægelse dækker over en bestemt diskurs, der har taget form gennem en årrække, men nu manifesterer sig konkret i skolen. Der er imidlertid ikke kun én 'skole' for bevægelse. Som vi skal se på, indeholder skolen flere bevægelsesskoler.

Forskellige motiver for bevægelse

Af reformen fremgår det, at målet med motion og bevægelse er at fremme elevernes sundhed og understøtte motivation og læring i skolens

”**T**ilsyneladende har politikerne ikke været optaget af, hvordan børnene bevæger sig.”

Jens-Ole Jensen er cand.mag., ph.d. og leder af forsknings- og udviklingscenteret for Børn og Unges Kultur, VIA University College

fag. Det betyder, at bevægelse ikke længere primært er et anliggende for relativt autonome felter som en del af kultur- og fritidslivet i idrætsforeningerne eller som faget idræt i skolen. Interessen for motion og bevægelse i skolereformen knytter sig til sundhed og læring. Det er ikke nyt, at idræt (eller gymnastik) begrundes med en sundhedsfremmende effekt. Historisk har bevægelse i skolen i skiftende perioder været begrundet af så forskellige områder som filantropi, militær træning og opdragelsesmiddel men altså også som sundhedsfremmende (Berg-Sørensen 1998).

Skal styrke konkurrenceevnen

Det er for så vidt heller ikke nyt, at idræt bliver opfattet som et læringsfag – forstået som et fag der har sigtet mod at lære en række kropslige færdigheder såsom en håndstand eller regler i høvdingebold eller fodbold. I motion og bevægelse er der imidlertid intet der peger i retning af en læringsforståelse, hvor der handler om læring i bevægelse. Derimod er der tale om læring gennem bevægelse. I stedet for at være målet i sig selv er bevægelse et middel, og man kan tale om en instrumentaliseret bevægelsesforståelse. Med offentlighedens interesse for folkeskolen gennem de senere år er det endvidere nærliggende at antage, at det primært handler om læring i de boglige fag, og allermest de fag der indgår i internationale sammenligninger.

Når læring gennem bevægelse i den grad er kommet på dagsordenen i de senere år, skyldes

det nogle samfundsmæssige diskursive forandringer, hvor bl.a. globalisering har forandret velfærdsstaten til en konkurrencestat (Pedersen 2011) med et skærpet fokus på international konkurrenceevne og dermed også en bevægelse fra værdier om dannelse til kompetencer (Hansen 2008). Men lad os dykke lidt ned i betydningen af en række centrale begreber.

Fysisk aktivitet skal styrke sundheden

Hvis man skal pege på én anledning til indførelsen af motion og bevægelse i skolen, så vil Kulturministeriets konsensuskonference formentlig været et godt bud. I 2011 arrangerede Kulturministeriets udvalg for idrætsforskning en konference, hvor ledende skandinaviske forskere konkluderede, at der er en positiv sammenhæng mellem fysisk aktivitet og læring (2011). Det er ikke formålet her at gå længere ind i en drøftelse af rapportens læringsforståelse. Det skal blot pointeres, at man i denne sammenhæng ikke beskæftigede sig med læring i bevægelse, men primært med kognitiv læring der kan måles i en neuropsykologisk videnstradition og som i skolen primært spejles i de boglige fag. Derimod skal vi opholde os lidt mere ved fysisk aktivitet. Et begreb der i en bred samfundsmæssig kontekst kan spores tilbage til omkring årtusindeskiftet, hvor det blev introduceret af Sundhedsstyrelsen. Det var blandt andet foranlediget af en begyndende fedmeepidemi og Sundhedsstyrelsen anbefalede derfor minimum 30 og 60 minutters fysisk aktivitet om dagen for hhv. voksne og børn.

” Der er tale om en instrumentaliseret bevægelsesforståelse, der primært handler om læring i de boglige fag.”

Sundhed skal vejes

Fysisk aktivitet dukker altså op som et helt centralt begreb i forbindelse med både sundhed og læring, og det er derfor interessant at kigge nærmere på den præcise betydning. Fysisk aktivitet defineres som ”Ethvert muskelarbejde der øger energiomsætningen” (Sundhedsstyrelsen 2001, 6), hvoraf det fremgår, at begrebet udspringer af en naturvidenskabelig forståelse af bevægelse. Det vil ikke være for meget at sige, at beslutningerne om indførelse af motion og bevægelse er båret af ny viden. Men det er værd at notere sig, at det er indenfor et paradigme, hvor viden om sundhed og læring kan måles og vejes, og hvor bevægelse kvantificeres som fysisk aktivitet der fx måles ved hjælp af accelerometre. I transformationen fra forskningsresultater til skolereform bliver Body Mass Index til sundhed, hukommelsestest til læring og accelerometremålinger til motion og bevægelse.

Motion skal smøre krops-maskinen

I lyset af at det er et naturvidenskabeligt operationaliserbart begreb som fysisk aktivitet, der ligger til grund for skolereformen, er det ikke så mærkeligt, at reformen alene forholder sig

til kvantiteten (i gennemsnit 45 minutter om dagen) af motion og bevægelse. Kommunalt og lokalt på skolerne kan man altså relativt frit indholdsudfylde og organisere aktiviteterne, men måske det er muligt at læse yderligere betydning ud af begreberne. Motion kommer af det latinske motio som betyder bevægelse og bliver udbredt i dansk sprogbrug i 1960'erne, hvor det kommer til at stå i modsætning til konkurrence- og præstationsidræt. Endvidere er det en betegnelse, der primært bliver brugt om voksnes fysiske aktiviteter med henblik på sundhed og velvære. Motionsaktiviteternes opståen i 1960'erne tilskrives et faldende fysisk aktivitetsniveau i hverdagen, og bevægelsesaktiviteter for sundhedens skyld blev nødvendige for at undgå velfærds- og livsstilssygdomme.

I den forstand dækker motion over en forståelse af kroppen, som noget man har – en maskine der skal vedligeholdes. Motionsaktiviteter er altså et middel til at holde kroppen sund foranlediget af en ellers alt for inaktiv hverdag. I skyggen af begrebet om fysisk aktivitet er det måske ikke overraskende, men så er det i hvert fald nyt, at motion sættes i forbindelse med børns aktiviteter i skolen.

Bevægelse af både krop og sind

Nu er det ikke sådan, at skolereformen alene sigter mod at gøre børn til motionister. Motionsbegrebet er akkompagneret af bevægelse. Efter alt at dømme sigtes der hermed primært mod fysiske bevægelser af kroppen. Alligevel gemmer der sig måske en vigtig pointe i at erindre sig, at sindet også kan bevæges. Hvor fysisk aktivitet i særdeleshed og til dels også motion skriver sig ind i et naturvidenskabeligt syn på kroppen, så åbner bevægelsesbegrebet op for mere humanistiske forståelser af kroppen. Kroppen er også noget man er, og bevægelse kan i den forstand siges at knytte sig til oplevelsen i nuet. Værdien

//

Begrebet fysisk aktivitet kan spores tilbage til omkring årtusindeskiftet og var blandt andet foranlediget af en begyndende fedmeepidemi."

i at bevæge sig ligger indlejret i bevægelsen i sig selv og tjener ikke noget ydre mål. At bevægelsesaktiviteter er pædagogiske aktiviteter afspejler sig endvidere i, at det er på pædagoguddannelsen, at man kan tage et linjefag, hvor bevægelse indgår.

Med ovenstående – måske tendentiøse – læsning af 'motion og bevægelse' kan man argumentere for, at kombinationen kan dække over en mangfoldighed af kropslige aktiviteter, der både kan være middel til en fremtidig sundhed og et mål om umiddelbar velvære i nuet. Det er imidlertid bemærkelsesværdigt, at hverken motion eller bevægelse siger noget om, hvad man skal gøre med kroppen, eller hvilke aktiviteter der skal foregå. Men kroppen har også sit eget fag.

Idræt har værdier og normer

Af reformteksten fremgår det, at idrætsundervisningen opfattes som en delmængde af motion og bevægelse. Ud af de fem ugentlige motions- og bevægelsestimer udgør idrætstimerne ca. de to. Idrætsbegrebet kommer fra det oldnordiske íþrótt med betydningen virke, handling eller bedrift. Etymologisk er det altså et begreb, hvor aktiv deltagelse med kroppen står i centrum. Dertil kommer, at der historisk og kulturelt er tale om aktiviteter, der er motiveret af lyst eller fri vilje fx i modsætning til fysisk aktivitet i arbejdslivet eller ved genoptræning. Endelig vil jeg påstå, at fysiske aktiviteter skal indeholde en grad af institutionalisering eller indskrive sig i et kulturelt system for at blive opfattet som idræt og fx at adskille sig fra fysisk leg. At spille en bold op ad en mur vil i den forstand kunne beskrives som leg, fysisk aktivitet eller bevægelse, men ikke som idræt. Bevægelse bliver først til idræt, idet øjeblik den knyttes til visse værdier og normer. Legen med bolden bliver til idræt, når der fx tilføjes en tab-vind kode eller normer og regler der

kan kendes fra veldefinerede aktiviteter. Idræt er i denne forståelse bevægelsesaktiviteter der kan genkendes og kategoriseres på en måde, så de skaber mening i konkrete kontekster. I modsætning til et begreb som fysisk aktivitet indeholder idræt en meningsdimension som tilskrives kulturelt og som betyder, at idrætsbegrebet ændrer sig over tid. Parkour kan være et eksempel på en bevægelsesaktivitet der har ændret sig fra at være bevægelsesleg til at blive en idrætsaktivitet med relativ konsensus om, hvad der skal anerkendes som parkour.

Idræt er også kultur

Idræt i skolen er et fag, og i det lys kan ovenstående refleksioner synes overflødige. Et fag er karakteriseret ved, at der er specifikke mål der skal læres. Som det bl.a. er blevet slået fast af Evalueringsinstituttet er det ikke tilstrækkeligt at forholde sig til, hvad man skal lave i idrætsundervisningen, man må også forholde sig til, hvad man skal lære (2004). Pointen med ovenstående er imidlertid at præcisere, at idræt udover at være et fag også er et kulturelt fænomen. Idræt er derfor både mere og mindre end fysisk aktivitet. Mere, fordi idræt kan betragtes som fysiske aktiviteter der tillige er tilskrevet mening og værdi i specifikke kulturelle kontekster. Mindre, fordi det ikke er alle fysiske aktiviteter der også er idræt. I Fælles mål for idræt kommer det til udtryk i idrættens kultur og værdier.

For at fuldbyrde billedet af de dominerende bevægelsesdiskurser i skolen er der efter min opfattelse behov for også at kigge på bevægelse som sport og bevægelse som rekreation.

Sport og rekreation

Som en lille kuriositet kan det bemærkes, at sport etymologisk kan spores tilbage til det franske ord 'desport', som betyder adspredelse. Det

”**Fysisk aktivitet defineres som ”Ethvert muskelarbejde der øger energiomsætningen.”**

giver god mening, når det erindres, at sport blev udviklet af den engelske adel som tidsfordriv og spænding. Det er nok en overfortolkning at fremanalysere en sammenhæng mellem sport og rekreation eller adspredelse i skolens bevægelsesdiskurser i dag, men som vi skal se, er der tegn på, at skolereformen kan puste nyt liv i dem begge.

Forskellige værdier i skole og foreninger

Sport er blevet defineret som organiserede og institutionaliserede konkurrencer med regler, hvor det gælder om at vinde frem inden for et hierarkisk system (Christiansen 2005) og er i Danmark organiseret i idrætsforeninger. De fleste børn og voksne i skolen har deres primære idrætserfaringer fra foreningslivet, hvor konkurrence og præstationsoptimering udgør så væsentlig en inspiration, at skoleidrætten til tider bevidst må arbejde på at aflære denne idrætsopfattelse som den eneste. Det er naturligvis en gave for de lærere og pædagoger der skal tage sig af motion, bevægelse og idræt i skolen, at de har børn der er aktive med sport i idrætsforeningerne, men det er også en udfordring at skulle håndtere de forskellige værdisæt. Med skolereformens intention om et tættere samarbejde

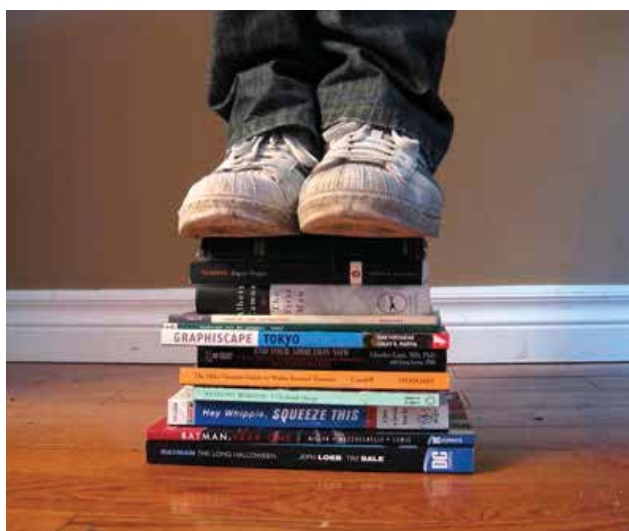
med det lokale kultur- og foreningsliv er det en udfordring, som fremover bliver inviteret indenfor i skolen.

Rekreation styrker skolens mål

Mens adspredelse som indsats mod kedsomhed bygger på en forståelse af, at bevægelse har værdi i sig selv, så handler rekreation om at genskabe elevernes motivation, koncentration, fysisk osv. så de er parate til at udfylde skolens egentlige mål. Rekreationsdiskursen reducerer altså bevægelse til et middel. I forhold til idrætsfaget har det været og vil fortsat være illegitimt at tale om bevægelse om rekreation, da faget gør krav på at være ligeværdigt i forhold til skolens øvrige fag. Anderledes ser det ud med motion og bevægelse, som ud over at styrke sundheden jo netop har til formål at fremme elevernes motivation og læring. Vi må på den baggrund forvente, at skolereformen styrker den bevægelsesdiskurs der handler om rekreation.

Skolerne skal udfylde rammerne

Skolereformen peger på motion og bevægelse som supplement til det velkendte idrætsfag. Kroppen får dermed en ny og mere fremtrædende rolle i fremtidens skole. Reformteksten er præcis om, hvor meget idræt, motion og bevægelse skal fylde, men siger ikke meget om, hvad der mere præcist skal foregå. Som altid er det skolens personale og elever der i samarbejde skal indholdsudfylde de vide rammer. Som baggrund for de nye tiltag ligger imidlertid en række logikker og diskurser som yder indflydelse på vores forståelse af rammerne. Foruden de eksplíciterede kropslige tiltag har artiklen forsøgt at pege på en række andre konkurrerende diskurser. Sport, rekreation og ikke mindst fysisk aktivitet er aktivitetsformer og bevægelsesforståelser som på forskellig vis også yder indflydelse.

”**M**otion dækker over en forståelse af kroppen, som noget man har – en maskine der skal vedligeholdes.”

Reformen bygger på store forventninger til kroppens rolle i skolen. Hvis eleverne skal blive sundere, klogere og gladere for at gå i skole, kræver det efter alt at dømme et alsidigt udbud af forskellige bevægelsesaktiviteter. I ambitionen om at skabe så varieret og kvalificeret en bevægelsehverdag som muligt kan en bevidsthed om konkurrerende bevægelsesskoler måske være en hjælp.

Litteratur

Berg-Sørensen, I. & Jørgensen, P. (red.) (1998). *Een time dagligen. Dansk skoleidræt gennem 200 år*. Odense Universitetsforlag.

Christiansen, A.V. (2005). Sportens overskridende væsen. I: J-O. Jensen & J.K. Sørensen (red.). *Idræt i perspektiv*. Systime.

Evaluering sinstituttet (2004). *Idræt i folkeskolen*. Evaluering sinstituttet.

Hansen, F. T. (2008). *At stå i det åbne*. Hans Reitzels Forlag.

Kulturministeriet (2011). *Fysisk aktivitet og læring*. Kulturministeriet.

Pedersen, O. K. (2011). *Konkurrencestaten*. Gyldendal Akademisk.

Sundhedsstyrelsen (2001). *Fysisk aktivitet og sundhed*. Sundhedsstyrelsen.

